

BASRA KÖRFEZİNDE İRAN-BAE SAVAŞI'NA DOĞRU MU?

TOWARDS AN IRAN-UAE ARMED CONFLICT IN THE PERSIAN GULF?

Prof. Dr. Veysel AYHAN

Görüş

SESA
Enstitüsü

Sosyal Ekonomik ve Siyasal Araştırmalar Enstitüsü
Institute of Social Economic and Political Research

Prof.Dr. Veysel AYHAN

SESA Enstitüsü Direktörü

Prof. Dr. Veysel Ayhan, lisans, yüksek lisans ve doktora eğitimini Uludağ Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde tamamlamıştır. Doktora sonrası çalışmalarını Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde sürdürmüştür. TÜBİTAK projeleri kapsamında Orta Doğu ve Arap ülkelerinde saha araştırmacısı olarak görev almış; iç-dış politika, bölgesel güvenlik, toplumsal yapı ve enerji güvenliği alanlarında kapsamlı akademik çalışmalar yürütmüştür. Akademik kariyeri boyunca ORSAM'da (Ortadoğu Stratejik Araştırmalar Merkezi) Orta Doğu uzmanı ve Humanitarian Global bünyesinde Göç Direktörü olarak görev yapan Ayhan'ın, Orta Doğu'da toplum-siyaset ilişkisi, enerji, göç ve güvenlik alanlarında yayımlanmış toplam 8 kitabı ile 100'ün üzerinde ulusal ve uluslararası akademik makale, rapor ve bilimsel çalışması bulunmaktadır. Hâlen SESA Enstitüsü Direktörü ve Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Öğretim Üyesi olarak akademik çalışmalarını sürdürmektedir.

İÇİNDEKİLER

ÖZET	3
1- İRAN-BAE KRİZİ: SALDIRILARIN BAŞLAMASI VE TARAFLARIN TEPKİSİ	4
TABLO: ÜLKELERE GÖRE İHA VE FÜZE SALDIRILARININ DAĞILIMI	5
2- KARŞILIKLI SUÇLAMADAN ASKERİ MÜDAHALEYE DOĞRU	5
3- HEDEF HÜRMÜZ BOĞAZI'NIN GÜVENLİĞİ Mİ, ENERJİ MERKEZİ Mİ.....	7
SONUÇ	9
ENGLISH.....	11
TOWARDS AN IRAN-UAE ARMED CONFLICT IN THE PERSIAN GULF?	11
ABSTRACT	13
1. THE IRAN-UAE CRISIS: ONSET OF HOSTILITIES AND ACTOR RESPONSES.....	14
TABLE: DISTRIBUTION OF UAV AND MISSILE ATTACKS BY COUNTRY	15
2. FROM MUTUAL ACCUSATIONS TO MILITARY ESCALATION	15
3. STRATEGIC TARGETING: SECURITY OF THE STRAIT OF HORMUZ OR ENERGY INFRASTRUCTURE?.....	16
CONCLUSION: ESCALATION, REGIONALIZATION, AND WAR PROBABILITY	17

ÖZET

28 Şubat'ta ABD ve İsrail'in İran'a yönelik eş zamanlı saldırıları sonrasında Tahran yönetimi, çatışmayı yalnızca İsrail cephesiyle sınırlı tutmamış; Basra Körfezi'nde doğrudan Körfez ülkelerini hedef alan geniş ölçekli bir askeri stratejiye yönelmiştir. 28 Şubat–26 Mart tarihleri arasında Körfez ülkelerine yönelik gerçekleştirilen saldırıların toplam sayısı 5.000'i aşarken, bu saldırıların önemli bir kısmının Birleşik Arap Emirlikleri'ne (BAE) yöneldiği dikkat çekmektedir. Savaşın başlangıcından 26 Mart'a kadar İran, BAE'ye karşı 372 balistik füze, 1.826 insansız hava aracı (İHA) ve 15 seyir füzesi kullanmıştır.¹

Söz konusu saldırılar yalnızca askeri hedeflerle sınırlı kalmamış; enerji altyapıları, limanlar, havalimanları ve kritik lojistik merkezler de hedef alınmıştır. Bu durum, BAE'nin resmi söyleminde zamanla daha sert ve güvenlik odaklı bir çizgiye kaymasına yol açmıştır. İran ise başlangıçta saldırılarını Körfez'deki Amerikan askeri varlığına ev sahipliği yapan ülkeleri cezalandırma ve caydırma stratejisinin bir parçası olarak gerekçelendirirken, son dönemde söylemini daha da ileri taşıyarak BAE'yi ABD ile birlikte İran'a yönelik olası bir kara harekâtını desteklemekle suçlamaya başlamıştır.

Gelinen noktada, İran ile BAE arasındaki gerilimin doğrudan bir çatışmaya evrilmeye riski belirgin şekilde artmıştır. Bu çerçevede mevcut gelişmeler, Basra Körfezi'nde İran–BAE cephesinde daha geniş ölçekli ve doğrudan bir savaşın zeminini hazırlayan dinamiklerin hızla derinleştiğini göstermektedir.

---

¹ "UAE Air Defences engaged Iranian Ballistic and Cruise Missiles and UAVs Attacks". X. MOD UAE. 26 March 2026. Retrieved 26 March 2026.

1- İRAN-BAE KRİZİ: SALDIRILARIN BAŞLAMASI VE TARAFLARIN TEPKİSİ

ABD–İsrail’in 28 Şubat’ta İran’a yönelik ortak saldırısına karşılık olarak Tahran yönetimi, eş zamanlı olarak hem İsrail’e hem de Körfez ülkelerine yönelik saldırılar gerçekleştirmiştir. Füze ve insansız hava aracı (İHA) saldırılarının ardından Abu Dabi yönetimi, 1 Mart’ta Tahran’daki Büyükelçiliğini kapattığını ve diplomatik misyonunu geri çektiğini açıklamıştır.² Dışişleri Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada, bu kararın “BAE’nin güvenliğini ve egemenliğini tehdit eden her türlü saldırganlığa karşı kararlı ve sarsılmaz duruşunu yansıttığı” vurgulanmış; İran’ın eylemlerinin bölgesel ve uluslararası barış ile istikrarı, enerji güvenliğini ve küresel ekonomik dengeleri tehdit eden “sürekli düşmanca ve kışkırtıcı davranışlar” kapsamında değerlendirildiği ifade edilmiştir.

Saldırıların devam ettiği 3 Mart tarihli bir diğer açıklamada ise BAE, İran’ın tekrarlanan saldırılarına rağmen savunma duruşunu değiştirmedeğini yinelemiş; “BAE’nin diğer hedef ülkelerin toplamından daha fazla sayıda, binin üzerinde saldırıya maruz kaldığı” belirtilmiş ve uluslararası hukuk ile Birleşmiş Milletler Şartı çerçevesinde meşru müdafaa hakkının saklı olduğu vurgulanmıştır.³ Ancak saldırıların sürmesiyle birlikte, özellikle 17 Mart sonrasında diplomatik söylemde belirgin bir sertleşme gözlenmiştir. Türkiye ve Mısır gibi bölge ülkelerinin de yer aldığı Riyad’da gerçekleştirilen Dışişleri Bakanları toplantısında İran’a yönelik kınama ve meşru müdafaa hakkı yeniden teyit edilmiştir. Öte yandan 18 Mart BAE Dışişleri Bakanlığı açıklamasında ise İran’ın eylemleri açık biçimde “terörist saldırılar” olarak nitelendirilmiştir. Bu çerçevede, BAE Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Abdullah bin Zayed Al Nahyan, söz konusu gelişmeleri “ülkenin egemenliğinin açık bir ihlali” olarak tanımlamış ve bunun bölgesel ile uluslararası güvenlik ve istikrar açısından ciddi bir tehdit oluşturduğunu vurgulamıştır.

25 Mart’ta Birleşik Arap Emirlikleri, Kuveyt, Bahreyn, Suudi Arabistan, Katar ve Ürdün tarafından İran’ın saldırılarına ilişkin ortak bir bildiri yayımlandı. Bildiride, imzacı ülkelerin toprak bütünlüğünü hedef alan söz konusu eylemlerin uluslararası hukuk, uluslararası insancıl hukuk ve Birleşmiş Milletler Şartı’nın açık bir ihlali olduğu vurgulanarak İran’ın saldırıları en güçlü şekilde kınanmıştır. Ayrıca İran ve Irak’taki İran destekli milis unsurların saldırılarının derhal durdurulması talep edilmiş; ilgili tarafların kendi topraklarının bu tür saldırılar için kullanılmasını engellemesi gerektiği ifade edilmiştir. Bildiride, Birleşmiş Milletler Şartı’nın 51. maddesi çerçevesinde meşru müdafaa hakkına açıkça atıfta bulunulmuş; saldırıların devam etmesi halinde

² https://www.mofa.gov.ae/en/mediahub/news/2026/3/1/uae-iran?utm_source=chatgpt.com

³ <https://www.mofa.gov.ae/MediaHub/News/2026/3/3/UAE>

imzacı ülkelerin uluslararası hukuk çerçevesinde egemenliklerini, güvenliklerini ve istikrarlarını korumak amacıyla bireysel ve kolektif olarak gerekli tüm önlemleri alma haklarını saklı tuttıkları belirtilmiştir.⁴

Tüm bu açıklamalar ve kararlara rağmen İran'ın BAE'ye yönelik saldırıları durmamış ve hedefler daha geniş bir alana yayılmıştır. Körfez yetkilileri tarafından İran'ın gerçekleştirdiği her saldırının ardından yayımlanan resmi açıklamalara ve verilere göre, 28 Şubat'tan 26 Mart'a kadar İran ve kısmi düzeyde Irak topraklarından Körfez ülkelerine yaklaşık 5 bin füze ve İHA fırlatıldı. Ancak en dikkat çekici veri, saldırıların en büyük hedefinin BAE olmasıdır. Savaşın başlangıcından 26 Mart'a kadar İran, BAE'ye karşı 372 balistik füze, 1.826 insansız hava aracı (İHA) ve 15 seyir füzesi kullanmıştır.⁵ Bu veriler İran'ın bilinçli bir şekilde BAE'ni sorumlu tuttuğuna işaret etmektedir.

Tablo: Ülkelere Göre İHA ve Füze Saldırılarının Dağılımı

Ülke	Drone	Füze	Toplam
AE BAE	1826	372	2198
KW Kuveyt	575	275	850
SA Suudi Arabistan	711	58	769
BH Bahreyn	301	153	454
QA Katar	75	201	276

2- KARŞILIKLI SUÇLAMADAN ASKERİ MÜDAHALEYE DOĞRU

İki ülke arasındaki kriz, özellikle ABD'nin Kharg Adası'nı işgal edebileceğine yönelik iddiaların uluslararası kamuoyunda tartışılmaya başlanmasıyla daha da derinleşmiştir. 24 Mart'ta medyaya yansıyan bazı haberlerde, üst düzey bir İranlı yetkilinin "İran'ın düşmanlarının", bölgedeki ismi açıklanmayan bir ülkenin desteğiyle bir İran adasını işgal etmeyi planladıklarına dair açıklamalar yaptığı görülmüştür. Aynı gün İran Meclis Başkanı Muhammed Bakır Kalibaf, sosyal medya paylaşımlarında şu ifadeleri kullanmıştır: "İran güçleri düşman hareketlerini izliyor. Eğer herhangi bir adım

⁴ https://www.wam.ae/en/article/bzcej10-joint-statement-uae-kuwait-bahrain-saudi-arabia?utm_source=chatgpt.com

⁵ "UAE Air Defences engaged Iranian Ballistic and Cruise Missiles and UAVs Attacks". X. MOD UAE. 26 March 2026. Retrieved 26 March 2026.

atılırsa, bu bölge ülkesinin hayati altyapısını sürekli ve aralıksız saldırılarla hedef alacağız.”⁶

Söz konusu açıklama, ABD'nin Körfez bölgesine 3.000 asker sevk ettiği bir dönemde yapılmıştır. 26 Mart'a gelindiğinde ise İran İslam Cumhuriyeti'nin, ABD-İsrail saldırganlığında oynadığı “aktif rol” nedeniyle BAE'ye karşı çok daha sert bir açıklamada bulunuldu. İsmi açıklanmayan İranlı bir yetkiliye dayandırılan The Cradle'daki açıklamada “BAE, İran'a karşı başlatılan savaşın başlangıcında ve devamında aktif rol oynadı” değerlendirmesine yer verilmiştir. İranlı yetkili açıklamasının devamında, “Bu ülkeye karşı haftalardır sürdürülen hoşgörüyü sona erdirmeye yönelik karar liderlik düzeyinde alınmıştır” ifadelerini kullanarak, İran'ın savunma saldırıları kapsamında daha önce hedef alınan BAE'deki ABD askeri kışla ve üslerine ek olarak, Emirlikler'in bazı hava üslerinin de İran'a yönelik operasyonlar için ABD'ye tahsis edildiğini ileri sürmüştür. Açıklamada ayrıca BAE'nin Umman ve diğer ülkelere yönelik saldırılarda rol oynadığı ve ABD ile İsrail'e İranlı kişi ve hedeflere ilişkin istihbarat sağlayarak kendisini doğrudan çatışmanın tarafı haline getirdiği iddia edilmiştir. Bu çerçevede söz konusu kaynak, İran'ın BAE'ye yönelik çok daha sert ve doğrudan bir askeri karşılık hazırlığında olduğunu açık biçimde ortaya koymaktadır.⁷

Söz konusu açıklamanın medyaya yansımından kısa bir süre sonra, yaklaşık 15 yıl Al Akhbar'da yazarlık yapan Lübnanlı gazeteci Hasan Illaik, sosyal medya hesabından dikkat çekici bir paylaşımda bulunmuştur. Paylaşımında ilgili habere atıfta bulunarak şu ifadeleri kullanmıştır: “Birleşik Arap Emirlikleri'ndeki dostlarımıza bir tavsiye: Bu işgal başladığında (Kharg Adası veya başka bir ada işgali), derhal karayoluyla Umman veya Suudi Arabistan'a doğru yola çıkın. Bu işgalin başlaması, İran'ın BAE rejimine karşı, daha önce hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı ve Mohamed bin Zayed Al Nahyan'ın hayal bile edemeyeceği bir karşılık vermesine yol açacaktır.” Paylaşımının sonunda ise doğrudan BAE liderliğini hedef alarak, “Nahyan, evine kış geliyor” ifadelerini kullanmıştır.⁸

İranlı yetkililer ve rejime yakın gazetecilerin açıklamalarına karşılık, BAE Cumhurbaşkanlığı Diplomatik Danışmanı ve eski Dışişleri Bakanı Anwar Gargash, 26 Mart'ta yaptığı paylaşımda sivillerin ve kritik altyapının hedef alınmasının, enerji güvenliği ile deniz ulaşımını tehdit eden bu eylemlerin cezasız kalmayacağını

⁶ <https://www.aljazeera.com/news/2026/3/26/tehran-issues-warning-to-regional-neighbour-if-iranian-island-occupied>

⁷ https://thecradle.co/articles/exclusive-iran-plans-escalation-against-uae-over-active-role-in-us-israeli-war#google_vignette

⁸ <https://x.com/Hasanillaik/status/2037205399271620986>

vurgulamış; meşru müdafaa hakkının uluslararası hukuk çerçevesinde güvence altında olduğunu ifade etmiştir.⁹

Benzer şekilde, Birleşik Arap Emirlikleri Devlet Bakanı Lana Nusseibeh, 26 Mart'ta Fox News kanalına verdiği mülakatta, "Terörizmi destekleyen bir devlet olan İran'ın gıda ve doğalgazın küresel fiyatlarını belirlemesine izin vermemeliyiz" ifadelerini kullanmıştır."¹⁰

Birleşik Arap Emirlikleri'nden siyaset bilimi profesörü Abdulkhaleq Abdullah ise 26 Mart'taki açıklamasında "Diplomatik söylemler bir şeydir; sahada gördüklerim ise bambaşka bir şey," dedi. "Uluslararası toplumun Hürmüz Boğazı'nı geri alması görevidir ve bunu yapmanın bir yolu da askeri yoldur." Paylaşımında bulunarak askeri müdahale çağrısı yapmıştır.¹¹

Körfez rejimleriyle yakın ilişkileri bulunan ve GB News, Sky News, CNN ile Daily Mail gibi medya kuruluşlarında yer alan, *Arap Baharı* adlı eserin yazarı Amjad Taha, sosyal medya hesabından dikkat çekici bir değerlendirmede bulunmuştur. Taha paylaşımında şu ifadelerle yer vermiştir: "Birleşik Arap Emirlikleri, Amerika Birleşik Devletleri'nin güçlü bir ortağıdır. İran'daki İslamcı rejimle ateşkes yok. Şimdi değil. Terörle müzakere edilmez; ona son verilir. Birleşik Arap Emirlikleri kararlı duruşunu koruyor. Teröristlere sıfır alan. Bu Cumartesi sessizce geçmeyecek; işaretlenecek ve hatırlanacak."¹² Bu açıklamalar, Körfez'e yakın bazı aktörlerin İran'a karşı daha sert ve uzlaşmaz bir tutumu benimsediğini ve çatışmanın diplomatik çözüm ihtimaline mesafeli yaklaştığını göstermesi açısından dikkat çekmektedir.¹³

3- HEDEF HÜRMÜZ BOĞAZI'NIN GÜVENLİĞİ Mİ, ENERJİ MERKEZİ Mİ

Yukarıdaki tartışmalar, özellikle BAE yetkilileri ve danışmanların yaptığı açıklamalar dikkate alındığında Hürmüz Boğazı üzerindeki İran tehdidine yönelik sert eleştiriler ve askeri müdahale çağrıları olduğu dikkat çekmektedir. Bu bağlamda mevcut tartışmalar ışığında ortaya çıkan temel soru şudur: Olası bir kara operasyonu senaryosunda öncelikli hedef İran'ın petrol ihracatının merkezi konumundaki Kharg Adası mı olacaktır, yoksa Hürmüz Boğazı'nda güvenli geçişi doğrudan etkileyen ve Birleşik Arap Emirlikleri'nin (BAE) 1970'lerden itibaren egemenlik iddiasında bulunduğu stratejik adalar mı hedef alınacaktır?

Bu bağlamda uluslararası toplum İran'ın enerji gelirlerini doğrudan hedef alan Kharg Adası'na yönelik bir işgali gündeme taşımaktadır. Türkiye'deki görsel medya

⁹ <https://x.com/AnwarGargash/status/2037070098419376142>

¹⁰ <https://x.com/SpecialReport/status/2036937151187661101>

¹¹ https://x.com/Abdulkhaleq_UAE/status/2037220382084882438

¹² <https://x.com/amjadt25/status/2036958137169723863>

¹³ <https://x.com/amjadt25/status/2036958137169723863>

tartışmalarında ağırlıklı olarak Kharg Adasına yönelik açıklamalar dikkat çekmektedir. Trump da zamanında bu adanın önemine atıfta bulunmuştu. Ada, İran'ın ham petrol ihracatının yaklaşık %85–90'ının gerçekleştiği, geniş depolama tankları ve tanker yükleme terminalleriyle donatılmış bir enerji merkezidir. İran'ın enerji gelirlerinin ana çıkış kapısını oluşturmaktadır. Bu nedenle Kharg, rafinaıdan ziyade ihracat ve depolama terminali olarak işlev görmekte ve hedef alınması durumunda İran'ın petrol gelirlerini doğrudan kesintiye uğratabilecek kritik bir ekonomik zafiyet noktası olarak öne çıkmaktadır.

Buna karşılık ikinci olasılık ise Hürmüz Boğazı'nın askeri kontrolü ve deniz trafiğinin güvenliği üzerinden şekillenmektedir. Bu çerçevede Qeshm Adası (1.500 km²) ve Larak Adası (49 km²), boğazın kuzey hattında yer alarak İran'a geniş lojistik ve askeri konuşlanma imkanı sunmaktadır. Qeshm'de limanlar ve havaalanlarıyla desteklenen askeri altyapı bulunurken, Larak daha çok radar ve füze sistemleriyle boğazın dar kesimini gözetleyen ileri karakol işlevi görmektedir. Bu adalar üzerinde BAE'nin bir hak iddiası bulunmamaktadır.

Ancak BAE'nin üzerinde hak iddia ettiği Abu Musa Adası (20 km²), Büyük Tunb (10 km²) ve Küçük Tunb (2 km²) adaları, Hürmüz girişine ve BAE kıyılarına yakınlıkları nedeniyle İran'ın füze, radar ve deniz unsurlarını konuşlandırdığı ileri askeri yığınak noktaları olarak değerlendirilmektedir. Bu adalar, yalnızca askeri kontrol değil aynı zamanda “deniz inkârı” (sea denial) kapasitesinin de temel unsurlarını oluşturmaktadır. Dolayısıyla bu hat üzerinde bir kontrol değişimi, doğrudan Hürmüz Boğazı'ndaki enerji akışının güvenliğini etkileme potansiyeline sahiptir.

Bu noktada söz konusu adaların hukuki statüsü de tartışmanın merkezinde yer almaktadır. Basra Körfezi'nde yer alan Abu Musa, Büyük Tunb ve Küçük Tunb adaları, İran ile BAE arasında çözülememiş egemenlik ihtilafının odağındadır. Bu adalar, 30 Kasım 1971'de İngiltere'nin bölgeden çekilmesi sonrasında İran tarafından askeri olarak kontrol altına alınmış ve o tarihten bu yana fiilen İran yönetiminde kalmıştır. Ancak BAE, tarihsel haklarına dayanarak bu adalar üzerinde egemenlik iddiasını sürdürmekte ve konunun uluslararası hukuk çerçevesinde çözülmesini talep etmektedir. İran ise adaların kendi toprağı olduğunu savunmakta ve üçüncü taraf arabuluculuğunu reddetmektedir. Bu nedenle söz konusu üç ada, yarım yüzyılı aşkın süredir çözülemeyen bir egemenlik ihtilafı olarak varlığını sürdürmektedir.¹⁴

Bu çerçevede değerlendirildiğinde, Kharg Adası ekonomik açıdan İran'ın “enerji kalbi”ni temsil ederken; Hürmüz hattındaki adalar askeri ve jeostratejik kontrolün merkezini oluşturmaktadır. Dolayısıyla olası bir askeri müdahalede hedef, operasyonun amacına bağlı olarak farklılaşacaktır: İran ekonomisini zayıflatmayı amaçlayan bir strateji Kharg'ı önceliklendirebilirken, Hürmüz Boğazı'nda deniz trafiğini güvence altına almayı hedefleyen bir yaklaşımın, BAE'nin de egemenlik iddiasında bulunduğu bu tartışmalı adalara yönelmesi daha olası görünmektedir. Bu durum, söz konusu adaların yalnızca bir egemenlik meselesi değil, aynı zamanda gelecekteki olası bir askeri müdahalenin potansiyel hedefleri arasında yer aldığını göstermektedir.

¹⁴ Tayyar Anı, Basra Körfezi ve Ortadoğu'da Güç Dengesi 1978-1996, (İstanbul: Alfa Basım. Yayım Dağıtım, 2005)

SONUÇ

Sonuç olarak, 28 Şubat sonrası gelişmeler, Basra Körfezi'nde İran ile Birleşik Arap Emirlikleri arasında giderek derinleşen ve karşılıklı askeri müdahaleye evrilen bir çatışma dinamiğinin ortaya çıktığını göstermektedir. İran'ın saldırı stratejisinin yalnızca İsrail ile sınırlı kalmayarak Körfez ülkelerine yönelmesi, çatışmanın coğrafi kapsamını genişletmiş; özellikle BAE'nin hedef alınması, krizin ikili bir rekabetten ziyade bölgesel bir güç mücadelesine dönüştüğünü ortaya koymuştur.

Bu süreçte dikkat çeken en önemli unsur, askeri tırmanış ile diplomatik söylem arasındaki paralel sertleşmedir. İran'ın başlangıçta caydırıcılık ve misilleme çerçevesinde gerekçelendirdiği saldırılar, zamanla BAE'yi doğrudan savaşın tarafı olarak tanımlayan ve daha geniş çaplı bir karşılık tehdidi içeren bir söyleme evrilmiştir. Buna karşılık BAE ve Körfez ülkeleri, uluslararası hukuk ve meşru müdafaa vurgusunu öne çıkararak kolektif güvenlik yaklaşımını güçlendirmiş; 18-19 ve 25 Mart ortak bildirisini ile bu yaklaşımı kurumsal bir zemine taşımıştır.

Öte yandan, kriz yalnızca devletler arası askeri ve diplomatik düzlemde değil, aynı zamanda söylemsel ve algısal bir mücadele alanında da derinleşmektedir. İranlı yetkililer, rejime yakın medya ve Körfez'e yakın yorumcuların karşılıklı sertleşen açıklamaları, çatışmanın ideolojik ve psikolojik boyutunun da giderek belirginleştiğini göstermektedir. Özellikle sosyal medya üzerinden yapılan açıklamalarda askeri müdahale seçeneklerinin açıkça dile getirilmesi, kamuoyunun olası bir geniş ölçekli çatışmaya hazırlanmasına yönelik bir diskurun oluştuğunu ortaya koymaktadır.

Bu çerçevede savaşın derinleşmesi ve ateşkes girişimlerinin başarısızlıkla sonuçlanması durumunda, İran–BAE hattında doğrudan bir savaş ihtimalinin artık teorik bir senaryo olmaktan çıkarak giderek daha somut bir olasılık haline geldiğine işaret etmektedir. Tarafların söylem ve askeri pozisyonlarındaki eş zamanlı sertleşme, tüm bölgeyi büyük bir çatışmanın içerisine sürükleyebilir

SESA

Enstitüsü

Sosyal Ekonomik ve Siyasal Araştırmalar Enstitüsü
Institute of Social Economic and Political Research

sesa.org.tr

[@sesaenstitüsü](https://twitter.com/sesaenstitüsü)

info@sesa.org.tr

Bademlidere Mah. 262. Sok. No:6
Çankaya/ANKARA

BASRA KÖRFEZİNDE İRAN-BAE SAVAŞI'NA DOĞRU MU?

TOWARDS AN IRAN-UAE ARMED CONFLICT IN THE PERSIAN GULF?

Prof. Dr. Veysel AYHAN

Görüş

SESA
Enstitüsü

Sosyal Ekonomik ve Siyasal Araştırmalar Enstitüsü
Institute of Social Economic and Political Research

Görüş

SESA

Enstitüsü

Sosyal Ekonomik ve Siyasal Araştırmalar Enstitüsü
Institute of Social Economic and Political Research

Prof.Dr. Veysel AYHAN

Director of the SESA Institute

Prof. Dr. Veysel Ayhan completed his undergraduate, master's, and doctoral education in the Department of International Relations at Uludağ University. He continued his postdoctoral studies in the Department of International Relations at Middle East Technical University (METU). Within the scope of TÜBİTAK projects, he served as a field researcher in the Middle East and Arab countries and conducted comprehensive academic studies in the fields of domestic and foreign policy, regional security, social structure, and energy security. Throughout his academic career, Ayhan has worked as a Middle East expert at ORSAM (Center for Middle Eastern Strategic Studies) and as Migration Director within Humanitarian Global; he has a total of 8 published books and more than 100 national and international academic articles, reports, and scientific studies in the fields of society-politics relations in the Middle East, energy, migration, and security.

He currently continues his academic work as the Director of the SESA Institute and as a faculty member at Bolu Abant İzzet Baysal University.

ABSTRACT

Following the simultaneous attacks carried out by the United States and Israel against Iran on February 28, the Tehran administration did not confine the conflict solely to the Israeli front; instead, it adopted a large-scale military strategy directly targeting Gulf countries in the Persian Gulf. Between February 28 and March 26, the total number of attacks directed at Gulf countries exceeded 5,000, with a significant portion targeting the United Arab Emirates (UAE). From the beginning of the conflict until March 26, Iran employed 372 ballistic missiles, 1,826 unmanned aerial vehicles (UAVs), and 15 cruise missiles against the UAE.

These attacks were not limited to military targets; energy infrastructures, ports, airports, and critical logistical hubs were also targeted. This situation led to a gradual shift in the UAE's official discourse towards a more security-oriented and hardened stance. While Iran initially justified its attacks as part of a strategy of deterrence and punishment against countries hosting American military presence in the Gulf, it has recently escalated its rhetoric by accusing the UAE of supporting a potential ground operation against Iran alongside the United States.

At this juncture, the risk of escalation into a direct confrontation between Iran and the UAE has significantly increased. In this context, current developments indicate that the dynamics paving the way for a broader and more direct war between Iran and the UAE in the Persian Gulf are rapidly deepening.

1. THE IRAN-UAE CRISIS: ONSET OF HOSTILITIES AND ACTOR RESPONSES

In response to the joint US-Israeli attack against Iran on February 28, the Tehran administration simultaneously launched attacks against both Israel and Gulf countries. Following missile and UAV strikes, the Abu Dhabi administration announced on March 1 that it had closed its embassy in Tehran and withdrawn its diplomatic mission. In the statement issued by the Ministry of Foreign Affairs, it was emphasized that this decision reflected the UAE's "firm and unwavering stance against any aggression threatening its security and sovereignty," and Iran's actions were described as "continuous hostile and provocative behavior" threatening regional and international peace and stability, energy security, and global economic balance.

In another statement dated March 3, the UAE reiterated that it had not altered its defensive posture despite Iran's repeated attacks, noting that "the UAE has been subjected to more than a thousand attacks, exceeding the total number directed at other target countries," and emphasized its inherent right to self-defense within the framework of international law and the United Nations Charter. However, as attacks continued, a noticeable hardening in diplomatic rhetoric was observed, particularly after March 17. During the meeting of foreign ministers held in Riyadh, which included regional countries such as Türkiye and Egypt, condemnation of Iran and the reaffirmation of the right to self-defense were reiterated. Moreover, in the UAE Ministry of Foreign Affairs' statement on March 18, Iran's actions were explicitly described as "terrorist attacks." In this context, UAE Deputy Prime Minister and Minister of Foreign Affairs Abdullah bin Zayed Al Nahyan characterized these developments as "a clear violation of national sovereignty," emphasizing that they pose a serious threat to regional and international security and stability.

On March 25, a joint statement was issued by the UAE, Kuwait, Bahrain, Saudi Arabia, Qatar, and Jordan regarding Iran's attacks. The statement strongly condemned these actions targeting the territorial integrity of the signatory states, describing them as clear violations of international law, international humanitarian law, and the United Nations Charter. It also called for the immediate cessation of attacks by Iran and Iran-backed militia elements in Iraq, emphasizing that relevant actors must prevent their territories from being used for such actions. The statement explicitly referred to the right of self-defense under Article 51 of the UN Charter, asserting that if attacks persist, signatory states reserve the right to take all necessary measures—individually and collectively—within the framework of international law to protect their sovereignty, security, and stability.

Despite these statements and decisions, Iran's attacks against the UAE did not cease, and targets expanded across a broader geographical scope. According to official data released after each attack by Gulf authorities, approximately 5,000 missiles and UAVs were launched from Iran and, to a lesser extent, from Iraqi territory towards Gulf countries between February 28 and March 26. The most striking data point is that the UAE was the primary target. From the beginning of the conflict until March 26, Iran deployed 372 ballistic missiles, 1,826 UAVs, and 15 cruise missiles against the UAE, indicating that Iran deliberately held the UAE responsible.

Table: Distribution of UAV and Missile Attacks by Country

Country	UAVs (Drones)	Missiles	Total
United Arab Emirates (UAE)	1,826	372	2,198
Kuwait	575	275	850
Saudi Arabia	711	58	769
Bahrain	301	153	454
Qatar	75	201	276

2. FROM MUTUAL ACCUSATIONS TO MILITARY ESCALATION

The crisis between the two countries deepened further, particularly with international discussions surrounding allegations that the United States might occupy Kharg Island. Reports that surfaced in the media on March 24 indicated that a senior Iranian official claimed that “Iran’s enemies,” with the support of an unnamed regional country, were planning to occupy an Iranian island. On the same day, Iranian Parliament Speaker Mohammad Bagher Ghalibaf stated on social media: “Iranian forces are monitoring enemy movements. If any step is taken, we will target the vital infrastructure of that regional country with continuous and uninterrupted attacks.”

This statement was made during a period when the United States had deployed 3,000 troops to the Gulf region. By March 26, the Islamic Republic of Iran issued a significantly harsher statement against the UAE, citing its “active role” in US–Israeli aggression. According to a report in *The Cradle* based on an unnamed Iranian official, “the UAE played an active role at the beginning and throughout the war against Iran.” The official further stated that “a decision has been made at the leadership level to end the weeks-long restraint shown towards this country,” alleging that, in addition to previously targeted US military bases and barracks in the UAE, certain Emirati air bases had been allocated to the United States for operations against Iran. The statement also claimed that the UAE played a role in attacks against Oman and other countries and provided intelligence to the US and Israel regarding Iranian individuals and targets, thereby becoming a direct party to the conflict. In this context, the source clearly indicates that Iran is preparing a much harsher and more direct military response against the UAE.

Shortly after this statement was reflected in the media, Lebanese journalist Hasan Illaik made a striking social media post, advising: “To our friends in the UAE: when this occupation begins (Kharg Island or another island), immediately head by road to Oman or Saudi Arabia. The beginning of this occupation will lead Iran to deliver a response to the UAE regime unlike anything ever seen or heard before.” He concluded his statement by directly addressing UAE leadership: “Nahyan, winter is coming to your home.”

In response, UAE Presidential Diplomatic Advisor and former Foreign Minister Anwar Gargash emphasized on March 26 that targeting civilians and critical infrastructure, and actions threatening energy security and maritime navigation, would not go unpunished, reaffirming the right to self-defense under international law.

Similarly, UAE Minister of State Lana Nusseibeh stated in an interview on Fox News on March 26: “We must not allow Iran, a state that supports terrorism, to determine global food and natural gas prices.”

3. STRATEGIC TARGETING: SECURITY OF THE STRAIT OF HORMUZ OR ENERGY INFRASTRUCTURE?

The discussions above indicate increasing criticism and calls for military intervention against Iran’s threat to the Strait of Hormuz, particularly in statements made by UAE officials and advisors. Within this context, the central question emerges: in a potential ground operation scenario, would the primary target be Kharg Island, the center of Iran’s oil exports, or strategic islands affecting maritime security in the Strait of Hormuz?

Kharg Island represents approximately 85–90% of Iran’s crude oil exports, equipped with extensive storage tanks and tanker loading terminals, functioning as a critical export hub rather than a refining center. Thus, it constitutes a major economic vulnerability.

Alternatively, the second scenario focuses on military control of the Strait of Hormuz. Islands such as Qeshm and Larak provide Iran with significant logistical and military advantages, hosting ports, airfields, radar, and missile systems.

However, Abu Musa, Greater Tunb, and Lesser Tunb—claimed by the UAE—represent critical forward deployment points for Iran’s missile, radar, and naval capabilities, forming the backbone of its sea denial capacity. Control over these islands would directly impact maritime security and energy flows.

CONCLUSION: ESCALATION, REGIONALIZATION, AND WAR PROBABILITY

In conclusion, developments following February 28 demonstrate the emergence of an escalating conflict dynamic between Iran and the UAE in the Persian Gulf. Iran's expansion of its attack strategy beyond Israel to include Gulf countries has broadened the geographical scope of the conflict, transforming it into a regional power struggle.

A key feature of this process is the parallel hardening of military escalation and diplomatic rhetoric. Iran's discourse has evolved from deterrence to direct accusations against the UAE as a party to the war, while Gulf countries have reinforced a collective security approach grounded in international law and self-defense.

Moreover, the crisis is deepening not only at the military and diplomatic levels but also in the discursive and perceptual domain. Increasingly aggressive statements by officials, media, and commentators indicate the formation of a public discourse preparing for large-scale conflict.

In this context, the probability of a direct war between Iran and the UAE is no longer merely theoretical but is becoming an increasingly tangible possibility

SESA

Enstitüsü

Sosyal Ekonomik ve Siyasal Araştırmalar Enstitüsü
Institute of Social Economic and Political Research

sesa.org.tr

[@sesaenstitüsü](https://twitter.com/sesaenstitüsü)

info@sesa.org.tr

Bademlidere Mah. 262. Sok. No:6
Çankaya/ANKARA